

Parlar de poetes àrabs valencians d'abans del segle XIII no és correcte, ja que allò que actualment definim com a País Valencià o Comunitat Autònoma Valenciana té el seu origen en la fundació del Regne de València a càrrec de Jaume I. Així, autors com ara Ibn khafaja, Marj Al-Khul, Ibn Lubkun, Ar-Russafi, Ibn Al-Abbar, Ibn Yanniq, caldria anomenar-los com a poetes de l'orient d'al-Àndalus, encara que parlem de gent originària d'aquesta mateixa terra que va del riu Sénia al riu Segura.

Josep Piera, poeta i narrador que amb el seu treball literari ha recuperat per a la memòria col·lectiva personatges com ara sant Francesc de Borja, Teodor Llorente o Ausiàs March, fa unes dècades que va aconseguir afegir a la nostra tradició poètica, a través de la traducció, l'obra dels poetes àrabs de l'orient d'al-Àndalus, donant a conèixer als valencians actuals magnífics poemes escrits fa ara més de mil anys per conterrànies nostres.

Piera és un home aparentment fràgil, però amb una voluntat i una perseverança envejables, alimentades per una energia inesgotable que li naix de la passió pel nostre país i la literatura.

Enguany passat un altre saforenc, Carles Dénia, un home que havia aparegut en l'escena de la música d'arrel tradicional valenciana amb un magnífic treball anomenat «Tan alta com va la lluna», un compositor capaç de fusionar jazz amb el flamenc i músiques del nostre repertori tradicional i de la resta de la Mediterrània, tot buscant el mestratge i la complicitat de Piera, es va aventurar a posar música a un grapat de versos d'aquests poetes mil·lenaris i convertir-los en cançons. El resultat és «El paradís de les paraules», una joieta que s'inicia amb la veu de Piera i que fluïx creant una barreja d'estils que la doten d'una gran força i personalitat.

«El paradís de les paraules» no és un treball «lighth», ací no trobaran cançons apegaloses per a l'estiu. Aquesta és una antologia de cançons escrites des de l'honestedat professional, des del rigor i el saber fer, amb una gran sensibilitat i una passió immensa per la música i la poesia. No és aquest, d'altra banda, un disc complicat fet per virtuosos per a especialistes, hi ha cançons amb una gran frescor i senzillesa, algunes fins i tot amb escassa instrumentació però amb un toc molt personal, que aconseguixen atrapar l'oient i transportar-lo a un espai sense temps en el qual només el so importa.

El treball fa uns pocs mesos que ha eixit publicat i ja ha aconseguït recollir un bon grapat de lloances per part de la crítica i alguns premis, i la veritat és que paga la pena escoltar-lo.

Escrit per Manel Alonso
dimarts, 24 de gener de 2012 14:36 -

[Joomla SEF URLs by Artio](#)